

Nathalie 3 (v. Faber), kampioene vaarzen
Productie: 2.03 316 9143 3,86 3,15 I.I.

Tina 6 (v. Faber), reservekampioene vaarzen
Voersp. prod.: 2.01 305 7768 4,74 3,37 I.I.

Alie 44 (v. Koerier 114), kampioene middenklasse
Productie: 2.00 305 8266 4,66 3,45

Tolicieuse (v. Bell Tom), reservekampioene midden
Productie: 2.03 305 10.083 3,63 3,51

Doortje 2370 (v. BevNick), kampioene senioren
Productie: 6.04 305 10.645 4,34 3,96

Dora 96 (v. Koerier 114), reservekampioene senioren
Productie: 4.03 305 11.856 4,70 3,41

Rood nog nooit zo goed

Publiekszege van Doortje 2370 zet kroon op beste roodbontkeuring ooit

Van nationale kampioenes tot aanstormend talent: iedere roodbonte op de Koe-Expo was van hoge kwaliteit. Dat leverde overigens onverwacht boeiende stof op voor een discussie over de keuringslijn. Faber en Koerier 114 waren de succesvolle vaderdieren.

Het niveau van keuringen met elkaar vergelijken is niet eenvoudig. Maar de roodbontkeuring van de CR Delta Koe-Expo Oost als de beste van alle roodbontshows ooit kwalificeren is beslist verdedigbaar.

Elke rubriek was een feest. Om de finaleplaatsen was het iedere keer dringen door dieren van nationale allure. Van onder-eind in de reeksen was geen sprake. Elke vaars of koe die de groene, even kleine ring betrad, maakte haar uitverkiezing waar. Zelfs de publiekskampioene kwam uit de roodbonte selectie. Doortje 2370 – als NRM-kampioene natuurlijk niet de minste – gaf al haar zwartbonte collega's het nakijken, terwijl ze zo vlak na het afkalven niet eens in blakende vorm was.

Doortje 2370 is inmiddels uitgegroeid tot de verpersoonlijking van het herwonnen zelfbewustzijn van roodbont. De Beverlake Nickdochter van Wim en Jorrit Veneklaas-Slots uit het Drentse Zeijerveld combineert mooie, productieve prestaties met een krachtig en functioneel lijf: robuustheid ten voeten uit. Maar tekenend voor het niveau in Zwolle: ze had in haar rubriek en later in de finale een enorme kluif aan Dora 96 van Jan en Bert Wentink uit Ruurlo. De Koerier 114-dochter was niet de grootste van het stel, maar etaleerde fantastische verhoudingen en een aantrekkelijke bespiering. Bovendien imponeerde ze door de gewenste kruishelling,

de mooie uivorm en de sterke stap, waarmee ze in de rubriek alvast haar gelijnde Koerier 114-halfzus Doortje 151 van Herman Oude Bolhaar uit Overdinkel eenvoudig achter zich liet. Toch was het reservekampioenschap voor Dora allerm minst vanzelfsprekend. Vanuit de andere seniorenrubriek hadden zich eveneens serieuze kanshebbers gemeld. Die reeks was gewonnen door Flora, de halfzus van de fokstier Puntdroad. De pupil van Floris Dorrestijn en Tine van Houselt uit Laren stond op even korte benen en had een passende diepte en breedte in de borst, die zich harmonisch verhiel tot de rest van haar lijf. Haar sterke wapens waren haar puntgave uier en het goede beenwerk. Laatstgenoemd onderdeel was beslissend in de nek-aan-nekrace met Tuliphalfzus Willie 268 van Bennie Kampkuiper uit Almelo. De krachtige, breedgebouwde Willie had het op haar beurt zwaar te stellen met J&G Lena 53 (v. Southwind Luke) van Jan Hoegen uit Garderen. Op grond van haar breed aangehechte, rijk beaderde uier verwees Willie de machtige en gerede Lena naar de derde plaats in de rubriek.

Discussie over keuringslijn

Het halleluja over de kwaliteit van de koeien maskeerde de verrassende keuze die de jury op beslissende momenten maakte. Die keuzen waren in die zin op-

vallend dat, eenvoudig gesteld, grote, stijlvolle roodbontkoeien met een zwartbonte opdruk de voorkeur kregen boven de zwaardere, robuustere en meer bespierde roodbonten. En dat is een breuk met de tendens van de afgelopen jaren. Een goed voorbeeld hiervan was het verloop van de strijd in de middenklasse. Daar won Alie 44, de Koerier 114-dochter van Gert-Jan en Gineke van de Haar uit Den Velde. Natuurlijk, de kampioene van de HHH-show in Zwolle heeft in uier en benen sterke troeven. En wie geniet niet van haar geredeheid en open bouw? Gezien de vertrouwde keuringslijn in roodbontland werd echter een voorkeur verwacht voor de nu op 1b eindigende, diep geribde en passend bespierde Elza 80 (v. Stadel) van Henk en Gerrie Pinkert uit Markelo. In de andere middenrubriek voltrok zich een soortgelijk scenario. Daar werd Tolicieuse van Herman en Ria Schrijver uit Terwolde op kop geplaatst. De vaarzenkampioene van de Oostshow 2004 was niet onberispelijk in de kruisligging, maar flink aan de maat, diep in de flanken en voorzien van een uier met een uiterst sterke ophangband. Toch was er ook in deze reeks een alternatief voor de jury om aan de vertrouwde roodbontlijn vast te houden en wel in Dornee 206, de regerend jeugdkampioene NRM van Harm Baak uit Eibergen. De flink uitgegroeide Kibodochter was voorzien van een hoog en breed

aangehechte achteruier en imponeerde door haar beste benen, waarmee ze met gemak haar zeer gerede en krachtige lijf door de ring torste.

De jury besliste anders en bleef consequent tot het einde. De finale spitte zich toe op een duel tussen Aaltje en Tolicieuse, waarbij Aaltje, de grote favoriet van het Duitse jurylid Heinrich Buxtrup (zie kader), uiteindelijk won. Dornee eiste de derde plaats voor zich op, vóór Elza 80 en de beide 1c-dieren, de krachtige en van een fijn beaderde uier voorziene Yava-dochter Dientje 30 van Hans Puttenstein

uit Kamperveen en zwaargewicht Josee 277 (v. Stadel) van Harry en Jos Tijhuis uit Hooghalen.

Faberfeestje bij vaarzen

Zowel bij de senioren als in de midden-groep wist Stadel zijn getalsmatige overwicht niet om te zetten in kampioensrozetten. Vooral Koerier 114 lag dwars. Bij de vaarzen lukte het Stadel evenmin. Daar versperden Faberdochters de weg naar ere-metaal. Vooral de blonde, zwaargebouwde Faberdochter Heerenbrink Freekje 587 van Jan Steegink uit Okkenbroek werd na haar

zege op de HHH-show gezien als een geheide titelkandidaat. In haar reeks liet ze de diepe, al vrij volwassen Mona 112 (v. Stadel) van Adrie en Gerard Sturkenboom uit Buurmalsen achter zich op grond van haar betere uier. Nathalie 3 – net als Freekje een dochter van Faber – moest ze echter voor zich dulden. Dat was verrassend want Nathalie – van Herman en Ria Schrijver – was oudmelkt en dat uitte zich bij de grote, rauwe vaars logischerwijs in een weinig stralende uier.

In de jongste rubriek vaarzen zorgde Tina 6 van Jan en Alfons Blokhuis uit Denekamp voor nog meer Fabersucces. Ze showde een ideale jeugdvorm, was voorzien van een licht hellend kruis, was voorbeeldig geuierd en ze stapte bovendien op glasharde benen. Ze rekende af met twee uitstekend geuierde Rubensdochters: de fors gebouwde J&G Louise van Jan Hoegen en de open vaars Soetten Botter Janny 142 van Gerrit-Jan Klein Teselink uit Harfsen.

De titel leek voor Tina 6 voor het oprapen. Twee keer kreeg ze de maximale score, van de Duitser Buxtrup en van Arjan van Hest. Maar een lage score van Ernst-Jan Mensink brak haar op, waardoor Nathalie net won. Details maakten het verschil; geheel in stijl met deze kwalitatief zo unieke keuring.

Bert de Lange

Heinrich Buxtrup: 'Alie 44 is mijn favoriete koe'

Het Duitse jurylid Heinrich Buxtrup is diep onder de indruk van het niveau van de roodbonten in Zwolle. En nee, hij zegt dat niet uit beleefdheid. 'Ik ben echt in

Heinrich Buxtrup, in vervoering geraakt door de kwaliteit

vervoering geraakt door de kwaliteit van deze dieren.' Zijn favoriete koe is Alie 44, al kan hij zich ook prima voorstellen dat het publiek Doortje tot kampioene koos. Beide koeien gaf hij zijn maximale aantal punten. Bij de vaarzen won niet zijn favoriet Tina 6, maar Nathalie. 'Zij is me eigenlijk te groot. Daarnaast spreekt me het melktype van Tina meer aan', licht hij zijn voorkeur toe.

Buxtrup, die 65 koeien melkt, heeft zelf veel dochters van Faber en van Stadel aan de melk. 'Dat zijn echte topstieren. Daar schort het op het ogenblik aan. Vandaar dat ik nu een scala aan stieren gebruik.'